

Abstrakt

Tato práce si klade za cíl zjistit příčinu rozdílného přístupu Austrálie a Nového Zélandu k imigraci. Sledovány jsou roky 2001 až 2015 s občasnými přesahy k nejnovějším událostem i do doby předchozí. Byla zde aplikována teorie scapegoatingu, jehož spouštěčem měly být změny v ekonomické situaci. Tato teorie vychází z předpokladu, že se společnost v těžších obdobích (např. v důsledku ekonomické krize) uchyluje k vyhledávání tzv. obětních beránků. Těmi jsou zpravidla skupiny, jež nejsou schopny se většinové společnosti bránit. Na ně je pak společností přesouvána vina za tyto i jiné, často domnělé problémy. Účelem je, aby se daná společnost zbavila vzniklé frustrace/agrese a zároveň si zachovala zdání morální čistoty. Dalším motivem scapegoatingu je také touha většinové společnosti zvýšit svou moc na úkor těchto skupin. Imigranti jsou ze své podstaty ideální skupinou pro scapegoating, zejména kvůli své zranitelnosti a odlišnosti. Provedeným výzkumem bylo zjištěno, že tento mechanismus se v Austrálii často spouští a ovlivňuje imigrační politiku země. Toto převážně neplatí pro Nový Zéland, jehož imigrační politika je racionální, motivována zisky a náklady. Nicméně, ekonomická situace se jako spouštěč scapegoatingu v Austrálii nepotvrdila, proto je třeba nadále zkoumat příčiny tohoto chování, které mohou spočívat i v hlubších psychologických a sociálních příčinách.